

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№

гр. София, 10.03.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64
състав, в закрито заседание на 10.03.2021 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Калинка Илиева

като разгледа дело номер **2879** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

Делото е образувано по искова молба на С. А. Д. с ЛН: [ЕГН] – румънско гражданство срещу Българска народна банка (БНБ) и Министъра на финансите за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в резултат на твърдяно незаконосъобразно действие (алтернативно бездействие) на БНБ по прилагането на Директива 94/19/ЕО във връзка с изплащането на гарантирания размер на депозитите в [фирма] (в несъстоятелност).

Ищецът поддържа, че причинените вреди се дължат на неправомерни действия на БНБ, изразяващи се в нарушаване на приложими с директен ефект норми на Общностното право. При условията на „алтернативност“ се поддържа незаконосъобразно бездействие на БНБ да вземе решение в изпълнение на задълженията, произтичащи от директното прилагане на правото на ЕС в областта на изплащането на гарантирани депозити в очертания срок от чл. 1 § 3 т. i от Директива 94/19/ЕО, изменена с Директива 2009/14/ЕО.

Моли съда, след като . 1.Установи, че има забава в предоставяне на достъп до гарантираните суми по депозитите; 2. Установи срока на забавата, а именно 135 дни след изтичане на задължения срок за предоставяне на достъп според чл.10, пар.1 Директива 94/19/ЕС; 3. Установи органите, които са действали срещу задължението за задължителния резултат от Директивата – чл.288 ДФЕС, а именно УС на БНБ и Министъра на финансите пряко или чрез свои еманации като ФГВБ и квесторите на КТБ;

Да присъди следното:

1. обезщетение, равняващо се на законна лихва за забава върху гарантираната сума по

депозита на А. Д. С., възлизаща на 1936,37 евро;

2. разликата между размера на дължимата договорна лихва според договорите с КТБ АД, а именно 7,5 % проста годишна лихва за евро и 6,5 % проста годишна лихва за щ. долара и действително изплатената лихва, редуцирана с решение от 30.07.2014г. на УС на БНБ. Разликата между договорния лихвен процент 7,5 % за депозити в евро и административно наложения 2,74 % и разликата между договорния лихвен процент 6,5 % за депозити в щ. долари и административно наложения 1,86% отново за периода на забава – 135 дни между 22.07.2014г. и 04.12.2014г., което прави 1,41 % върху депозити в евро и 1,74 % върху депозити в щ. долари. Общо - 725,89 евро;

3. законната лихва от датата на образуване на съдебното производство, до окончателното изплащане на претендираното обезщетение.

Ответникът – Министърът на финансите твърди, че исковата молба е нередовна и недопустима, доколкото е ненадлежен ответник. Сочи се, че в исковата молба не са посочени съставомерни фактически действия или бездействия на министъра на финансите, обуславящи ангажирането и отговорността му по съответния ред. Излагат се съображения, че посочените в исковата молба твърдения за неправомерни действия и бездействия обхващат единствено бланкетни твърдения за нарушени разпоредби на българското законодателство. С настоящата искова молба от министъра на финансите се претендира обезщетение за вреди от действия, за която нито министъра на финансите, нито което и да е друго длъжностно лице от МФ, не е имал задължение да извърши. Оспорват се изложените твърдения за нарушения на националното законодателство от страна на министъра на финансите, доколкото липсва задължение за министъра на финансите, произтичащо от вътрешноправен нормативен акт, да осигури достъп до влоговете на ищеца в КТБ при поставянето на банката под специален надзор. Оспорват се изложените твърдения за неизпълнение/нарушение на европейското законодателство от страна на министъра на финансите. Оспорва като неоснователно твърдението на ищеца, че влоговете в КТБ са станали неналични по смисъла на чл.1, параграф 3 от Директива 94/19/ЕО като резултат от поставянето на КТБ под специален надзор и че компетентните органи не са спазили разпоредбата на чл.10, параграф 1 от Директива 94/19/ЕО и Директива 2009/14/ЕС. Оспорва като неоснователна претенцията за ангажиране на отговорността на министъра на финансите предвид обстоятелството, че министъра на финансите и управителният орган на БНБ са адресати на писмо на Директора на Генерална дирекция „Вътрешен пазар и услуги“ на Европейската комисия, доколкото кореспонденцията с органите на ЕС не е с обвързващ характер, нито има отношение към настоящето дело. Оспорва твърдението на ищеца, че Решение № 73/20.06.2014г. на УС на БНБ за поставяне на КТБ под специален надзор е нищожно. Оспорва възражението на ищеца за неоснователно бездействие на министъра на финансите да предостави ликвидна подкрепа на КТБ. Оспорва твърдението на ищеца, че ФГВБ е орган, зависим от министъра на финансите, или че представлява негова еманация. Оспорва като неоснователно твърдението, че министърът на финансите е законен представител на всички власти, държавни органи и техни еманации. Оспорва като неоснователна претенцията за законна лихва. Оспорва като неоснователна претенцията за вземане, представляващо разликата между договорните и реално изплатените лихви, предвид намаляването на лихвените нива от страна на БНБ. Счита, че двете претенции взаимно се изключват и не е основателно за един и същ период да се претендира

обезщетение за забава и изпълнение по договор. Ответника оспорва претенцията и като недоказана, доколкото по делото не са представени доказателства, установяващи съществуване на вземането, в това число договори за депозит, преводни нареждания, извлечения от сметки. Счита, че искът не е предявен срещу надлежна страна. Моли за издаване на съдебно удостоверение, което да послужи пред ФГВБ за издаване на справка, съдържаща следната информация: 1. Какъв е общият размер на гарантираният влог, изплатен на С. А. Д.? 2. Какви компонентни суми (главница, лихви, такси) са включени в общият размер на гарантирания влог? 3. За какъв период са начислени лихвите, изплатени под формата на гарантирания влог? 4. Какъв е размерът на лихвите, изплатени под формата на гарантиран влог за периода от 20.06.2014г. до 04.12.2014г.?

Ответникът – БНБ твърди, че исковата молба е нередовна, неоснователна и недопустима. Твърди се, че БНБ не е пасивно легитимиран да отговаря по реда на ЗОДОВ. Излагат се съображения, че предявените установителни иски са недопустими, тъй като производството по ЗОДОВ е осъдително и в него не могат да бъдат разглеждани каквито и да било други претенции. Сочи се, че Решение № 82/30.06.2014г. на УС на БНБ е влязъл в сила стабилен административен акт и вреди от него е недопустимо да бъдат търсени. Твърди, че в националното законодателство и в Директива 94/19/ЕО няма предвиден акт или действие по смисъла на чл.203, ал.1 от АПК, възложени в компетенциите на БНБ. БНБ не разполага с административни властнически правомощия спрямо вложителите в банка, заради което няма как да е налице бездействие на БНБ при упражняване на административна дейност спрямо вложителя. Сочи, че качеството вложител в банката не обуславя правен интерес от предявяването на иск по чл.204 от АПК във връзка с претендираното бездействие за установяване на неналичност на депозитите, доколкото се излагат твърдения за бездействие за издаване на индивидуален административен акт. Ответника излага съображения, че предявените претенции са неоснователни, евентуално недопустими, тъй като са насочени срещу ненадлежна страна. Сочи се, че БНБ не е легитимирана да отговаря за евентуално бездействие на квесторите на КТБ. Излагат се съображения, че е неоснователно оплакването на ищеца, че БНБ следва да даде указания на ФГВБ да вземе решение за започване изплащане на депозитите във връзка с чл.10, пар. 1 от Директивата. БНБ няма такива правомощия нито по националния закон, нито съобразно Директивата. Ответникът сочи, че не е налице извършване на административна дейност на БНБ спрямо ищцата, която да обуславя търсене на отговорност по реда на ЗОДОВ, тъй като БНБ не разполага с административно властнически правомощия по отношение на вложителите в банка предвид функциите и компетенциите, възложени и със ЗБНБ и ЗКИ. БНБ излага съображения, че няма налице твърдяна реално претърпяна от ищцата вреда. Твърди се, че липсва причинно-следствена връзка между твърдяното бездействие на БНБ и твърдения настъпил вредоносен резултат, тъй като изплащането на гарантираните депозите се извършва от ФГВБ, а не от БНБ. Моли за издаване на съдебно удостоверение, което да послужи пред [фирма] – в несъстоятелност, за да се снабдят с друго удостоверение от което е видно какъв е гарантираният размер на влога на С. А. Д., подаден за изплащане към ФГВБ, каква част от тази сума е начислената лихва върху главницата към датата на решението за отнемане лиценза на банката, включително начислената лихва след поставяне на банката под специален надзор и в какъв размер е тя, както и за периода от 21.07.2014г. до 06.11.2014г.

Съдът, като взе предвид възраженията на ответниците във връзка с редовността на исковата молба, намира, че са основателни. Ето защо следва да се дадат указания на ищцата.

Въз основа на тези мотиви

РАЗПОРЕДИ :

УКАЗВА на ищцата, че следва в 14-дневен срок, с писмена молба, с преписи за двамата ответника, да уточни следното:

- Да посочи в какво съотношение предявява исковете спрямо всеки един от двамата ответник, като се има предвид, че „алтернативно“ съединяване е допустимо само когато е предвидено по закон или за алтернативни престации /когато кредиторът има право да избира/; ако е евентуално – да посочи кой е предпочитан ответник и кой – евентуален; ако е солидарно – да посочи съображения за това; ако е разделно – да изложи обстоятелства и да посочи каква част от общо претендираната сума иска от всеки един от двамата ответника;

- Да посочи каква е точно поредността на имената на ищцата, предвид възражението в този смисъл на един от ответниците;

При неизпълнение на указанията исковата молба следва да бъде върната.

СЪДИЯ: